

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Leven in de verstrooiing Introductie van 1 Petrus (1 Petrus 1:1-2)

De brief van 1 Petrus leert ons wie we zijn in de Messias en de hoop die we bezitten te midden van al het lijden. Petrus wil ons laten beseffen dat als we in de Messias zijn, het verlossingsverhaal van Israël, hun taak en hoop ook ons verhaal is geworden.

In deze reeks van studies zullen we 1 Petrus vers voor vers gaan doornemen. Deze brief staat vol met oudtestamentische toespelingen, die ons inzicht en wijsheid geven over onze identiteit en missie als gelovigen.

In deze eerste les gaan we een soort van introductie van deze brief doornemen. We gaan het hebben over de auteur, het oorspronkelijke publiek en enkele thema's die deze brief behandelt. Dus laten we gaan beginnen.

1 Petrus 1:1-2

Petrus, een apostel van Jezus Christus (Jesjoea de Messias), aan de vreemdelingen in de verstrooiing in Pontus, Galatië, Kappadocië, Asia en Bithynië, uitverkoren overeenkomstig de voorkennis van God de Vader, door de heiliging van de Geest, tot gehoorzaamheid en besprenkeling met het bloed van Jezus Christus (Jesjoea de Messias): moge genade en vrede voor u vermeerderd worden.

We lezen dat de brief zelf aangeeft dat Petrus de auteur is. Petrus was één van de twaalf discipelen van Jesjoea (Jezus) de Messias, en hier wordt Petrus een apostel genoemd. De betekenis van "apostel" is een persoon die als vertegenwoordiger op missie wordt gestuurd. Petrus heeft de opdracht rechtstreeks van Jesjoea gekregen, de opdracht om het Evangelie naar de volkeren te brengen.

De voornaam van Petrus was Simon, ofwel Shimon in het Hebreeuws; en hij ontmoette Jesjoea via zijn broer Andreas, die een discipel van Johannes de Doper was (Johannes 1:35, 40). Andreas kwam tot geloof in Jesjoea toen hij Johannes de Doper hoorde verkondigen dat Jesjoea het Lam van God is (Johannes 1:36-37).

Toen Andreas zijn broer Petrus voorstelde aan Jesjoea, gaf Jesjoea hem de naam Kefas, "Petrus", wat "rots" betekent (Johannes 1:43). Petrus was de rots die, samen met Jesjoea en de rest van de apostelen, het fundament zou vormen voor de *ekklesia*, de "kerk", die Jesjoea beloofde te gaan bouwen (vgl. Efeze 2:20). Later, toen Petrus en Andreas aan het vissen waren, kwam Jesjoea naar hen toe en zei: "[Kom achter Mij en Ik zal u vissers van mensen maken](#)" (Mattheüs 4:19). Natuurlijk lieten ze meteen hun netten achter om op dat moment officieel discipelen van Jesjoea te worden.

Natuurlijk weten we dat Petrus niet perfect was. Hij maakte een aantal significante fouten, zoals het ontkennen van Jesjoea nadat Jesjoea ter dood was veroordeeld op beschuldiging van godslastering. Maar Petrus bekeerde zich en kreeg zijn plek terug van de Messias, die na Zijn opstanding als eerste aan Petrus verscheen (1 Korinthe 15:5).

Na de hemelvaart van Jesjoea kreeg Petrus de opdracht om de glorieuze waarheid van de opgestane Messias te verkondigen aan al de volken. Deze roeping zorgde ervoor dat Petrus een aantal onrechtvaardige vooroordelen moest overwinnen, die hij koesterde tegenover de heidenen. Dus gaf God Petrus een visioen om hem te leren dat hij niemand onheilig of onrein moest noemen (Handelingen 10:9-29). Na deze openbaring begon Petrus te prediken tot de heidenen, en de Heilige Geest vervulde hen, en zij werden gedoopt in de naam van Jesjoea (Handelingen 10:34-48). Dit is dus een fantastisch getuigenis van het werk dat God door Petrus heen heeft bewerkt in zijn bediening onder de heidenen.

Sommige Joden bekritiseerden Petrus echter vanwege zijn omgang met de heidenen (Handelingen 11:3), maar Petrus vertelde hen over alles wat er was gebeurd en zei: "[Als God dan aan hen dezelfde gave gegeven heeft als aan ons die in de Heere Jezus Christus \(Jesjoea de Messias\) geloven, wie was ik dan dat ik bij machte zou zijn God tegen te houden?](#)" Hij zei dat in Handelingen 11:17. Het getuigenis van Petrus bracht zijn critici tot zwijgen en ze waren het erover eens dat God de heidenen in de geloofsgemeenschap had verwelkomd. Dus God gebruikte Petrus om bij wijze van spreken de poort te openen zodat het Evangelie naar de heidenwereld zou gaan.

In overeenstemming met de profetie van Jesjoea, in Johannes 21:18, werd Petrus uiteindelijk gemarteld door middel van kruisiging. Volgens Eusebius eiste Petrus dat hij daadwerkelijk ondersteboven gekruisigd zou worden, zodat zijn kruisiging niet vergeleken kon worden met die van Jesjoea (Kerkgeschiedenis 3.1).

De woorden van deze brief zijn dus belangrijk omdat ze afkomstig zijn van iemand die persoonlijk tijd heeft doorgebracht met Jesjoea tijdens zijn aardse bediening, samen met Hem heeft gewandeld en in de bediening gestaan. Petrus was een leider van de oorspronkelijke "Messiaanse beweging", die de wereld voor altijd heeft veranderd. Wat een ongelooflijk geschenk om het onderwijs van Petrus te bezitten! We kunnen echt heel veel van hem leren.

Het Auteurschap van 1 Petrus

Maar voordat we verdergaan, is het de moeite waard om vast te stellen wie de auteur was van deze brief. Heeft Petrus deze brief echt geschreven? Dit is belangrijk omdat liberale geleerden onlangs hebben betoogd dat Petrus *niet* de auteur van deze brief is. Dus laten we het daar even over hebben.

Zoals we eerder lazen, geeft de brief zelf aan dat Petrus de auteur is. Als iemand bezwaar maakt tegen wat de brief zegt, moeten ze bewijs leveren waaruit blijkt dat Petrus niet de auteur kan zijn. Meestal worden er twee redenen gegeven om te onderbouwen dat Petrus niet de auteur was. We zullen dat straks behandelen, maar laten we eerst een paar redenen bespreken waarom we de bewering in de brief, dat Petrus de auteur is, kunnen vertrouwen.

Allereerst had deze brief een enorme invloed op de vroegchristelijke geschriften. Al vanaf het begin dat deze brief rondcirculeerde onder de christelijke gemeenschappen werd aangenomen dat deze door Petrus was geschreven. Zo citeert Polycarpus, een leerling van Johannes, negen keer uit 1 Petrus in zijn brief aan de Filippenzen, die dateert van 110-140 n.Chr.. Bovendien erkennen verschillende andere christelijke getuigen uit de tweede eeuw dat de brief door Petrus is geschreven. In de derde eeuw citeert Eusebius tradities van Clemens van Alexandrië en Origenes, waarin Petrus als auteur wordt genoemd (Kerkgeschiedenis 2.15.2; 6.25.8). Zover als we ook maar kunnen teruggaan, geeft het bewijs voortdurend aan dat de eerste christenen 1 Petrus als een authentieke brief van Petrus zagen. De brief werd wijd verspreid onder de christenen en werd door vrijwel iedereen in die tijd als echt geaccepteerd. We kennen echt niemand uit die tijd die dit heeft ontkend.

Ten tweede verwijst de auteur van 2 Petrus, die beweert Petrus zelf te zijn (2 Petrus 1:1), in 2 Petrus 3:1 naar zijn brief als "[de tweede brief die ik aan u schrijf](#)". 2 Petrus is dus een andere vroege getuige van het bestaan van een eerdere brief die aan Petrus wordt toegeschreven. En zelfs als je de authenticiteit van 2 Petrus in twijfel trekt, laat het ons op zijn minst zien dat een eerdere brief die aan Petrus wordt toegeschreven in die tijd algemeen bekend was en als authentiek werd gezien op het moment dat 2 Petrus werd geschreven.

Een derde vermeldenswaardig punt is dat de inhoud van 1 Petrus overeenkomt met zijn leer in andere geschriften, met name de toespraken die aan hem worden toegeschreven in het boek Handelingen. Beide geschriften bevatten dezelfde thema's: vervulling van de profetie (Handelingen 2:16 en verder; 1 Petrus 1:10), de verschijning van de Messias in de laatste dagen (Handelingen 2:17; 1 Petrus 1:20), Gods voorbeschikking van het sterven van Jesjoea (Handelingen 2:23; 1 Petrus 1:20), het verband tussen de opstanding van de Messias en Zijn verhoging (Handelingen 2:32-36; 1 Petrus 1:21), enzovoort. We kunnen deze overeenkomsten verwachten als de Petrus die in Handelingen spreekt, dezelfde persoon was die 1 Petrus schreef.

Kortom, historische bronnen van 2 Petrus tot aan de christelijke geschriften uit de tweede en derde eeuw bevestigen dat Petrus de auteur is. Bovendien is het onderwijs, dat elders in de Bijbel aan Petrus wordt toegeschreven, overeenkomstig met de inhoud van 1 Petrus, wat de veronderstelling ondersteunt dat de bewering van de brief correct is en dat Petrus de auteur was.

Maar hoe zit het dan met de bewering dat Petrus niet de auteur was? Nou, meestal zijn er twee redenen om dit idee te ondersteunen:

- 1) Het Grieks van de brief is wel heel erg netjes, iets wat je niet zou verwachten van een "ongeleerde" (Handelingen 4:13) Galileïsche visser wiens moedertaal het Aramees was.
- 2) De inhoud van 1 Petrus toont een tijd die pas veel later dan het leven van Petrus actueel werd. Met name de verwijzing van Petrus naar de christenvervolgingen. De wijdverbreide vervolging van christenen vond pas veel later plaats.

Beide bezwaren tegen de bewering dat Petrus de auteur is, kunnen vrij makkelijk worden weggenomen.

Wat het eerste punt aangaat, het nette Grieks van de brief is nauwelijks voldoende reden om te gaan twifelen aan het auteurschap van Petrus. Ten eerste zijn de Griekse vaardigheden van Petrus waarschijnlijk enorm verbeterd tijdens zijn bediening onder het Grieks sprekende publiek. Ten tweede, en veel belangrijker, is dat Petrus een schrijver had kunnen inhuren om de brief op te schrijven, die hij dicteerde - wat in die tijd heel gebruikelijk was. Zo zou de hoge kwaliteit van het Grieks aan de schrijver worden toegeschreven. Bovendien verwijst Petrus heel expliciet naar de hulp van Silvanus (1 Petrus 5:12), die een Romeins burger was (Handelingen 16:37). De meeste Joden in Rome spraken Grieks en waren goed opgeleid, en dus had Silvanus Petrus kunnen helpen bij het verbeteren van zijn schrijven. Dat gezegd hebbende kan het nette Grieks van de brief redelijk worden verklaard zonder te hoeven ontkennen dat Petrus de auteur was.

Met betrekking tot het tweede punt, omdat Petrus verwijst naar de vervolgingen, hebben geleerden geprobeerd om de brief te dateren naar het bewind van één van de drie Romeinse keizers: Nero (54-68 n.Chr.), Domitianus (81-96 n.Chr.) of Trajanus (98-117 n.Chr.). De meeste liberale geleerden zeggen dat 1 Petrus waarschijnlijk is geschreven in de tijd van Trajanus, te beginnen in 98 n.Chr.. Dit zou 1 Petrus natuurlijk dateren naar een tijd waar Petrus allang de marteldood was gestorven, vermoedelijk onder het bewind van Nero.

Wanneer we echter de aard van de vervolging onderzoeken, die Petrus in zijn brief beschrijft, kunnen we daaruit moeilijk concluderen dat de christenen al te maken hadden met een officiële, rijks-brede vervolging. De specifieke vervolging waar Petrus in zijn hele brief naar verwijst, lijkt zich te beperken tot verbaal geweld en laster (2:12, 15; 3:9, 16; 4:12, 16). Er zijn geen specifieke vermeldingen van een intensere onderdrukking, die we zouden verwachten als deze brief was geschreven aan de christenen, die later officieel door de staat werden vervolgd. (Zie bijvoorbeeld het boek *Openbaring*.) Dit heeft velen ertoe geleid om te concluderen dat de vervolging waarmee de lezers van Petrus werden geconfronteerd, meer plaatselijk en ongeorganiseerd was. Zoals de geleerde Paul Achtemeier schrijft:

De vervolgingen waarmee de lezers van 1 Petrus te maken kregen, waren meer in de aard van een onofficiële intimidatie dan een officieel beleid, meer lokaal dan regionaal, meer geïnitieerd door de algemene bevolking, die inging tegen de levensstijl van de christenen, dan in opdracht van Romeinse functionarissen vanwege een algemeen beleid om christenen op te sporen en te vervolgen. Dat sluit niet uit dat er in grote delen van het rijk vervolgingen plaatsvonden; die waren er zeker, maar die vonden slechts af en toe plaats, gedurende verschillende tijdstippen en op verschillende plaatsen. Ze waren eerder het gevolg van het oplaaieren van een plaatselijke haat dan omdat Romeinse functionarissen betrokken waren bij de voortdurende uitvoering van het officiële beleid.

-Paul J. Achtemeier, *1 Petrus* (Minneapolis: Fortress Press, 1996), blz. 35-36

Daarom lijkt 1 Petrus een tijd te weerspiegelen *voordat* de christenen werden vervolgd als gevolg van het officiële Romeins beleid. Daarom is 1 Petrus waarschijnlijk opgeschreven ergens kort voordat Nero de christenen officieel begon te onderdrukken, wat betekent dat het niet onmogelijk is dat Petrus de auteur was.

Zoals we hebben gezien, komen de bezwaren van liberale geleerden niet eens in de buurt van het tegenspreken van de ondersteuning dat Petrus de auteur is. We kunnen er zeker van zijn dat Petrus de auteur was van 1 Petrus.

Laten we nu bespreken wie de toehoorders waren van Petrus.

De Toehoorders van Petrus

Petrus richtte zijn brief aan "de uitverkoren vreemdelingen in de verstrooiing in Pontus, Galatië, Kappadocië, Azië en Bithynië." Deze regio's waren Romeinse provincies in Klein-Azië ofwel het huidige Turkije. Sommige geleerden suggereren dat de volgorde van de provincies, die in dit vers worden vermeld, de volgorde is waarin de brief zou hebben gereisd. Duane Watson merkt bijvoorbeeld op:

De provincies worden vermeld in de volgorde waarin de brieven werden afgeleverd door de postkoeriers die voor de keizer en rijke kooplieden werkten, en was waarschijnlijk de route die Silvanus gebruikte om kopieën van de brief te bezorgen. Een schip dat vanuit Rome naar deze regio vaart, zou waarschijnlijk stoppen bij Pontus, aan het begin van de lijst, en de koerier zou dan terugkeren naar Rome en vertrekken vanuit Nicomedia in Bithynië.

- Duane F. Watson & Terrance Callan, *First and Second Petrus* (Grand Rapids, MI: Baker Academic, 2012), blz. 7

Kenmerken van de brief hebben sommigen ertoe gebracht om te concluderen dat de toehoorders van Petrus voornamelijk bestonden uit Joodse gelovigen in Jesjoea. In de brief staan bijvoorbeeld veel citaten en toespelingen op het Oude Testament, die wijzen op een Joods publiek. Bovendien is de verstrooiing een prominent thema in deze brief. Petrus beschrijft zijn lezers als "vreemdelingen in de verstrooiing" (1:1; 2:11) en draagt hen op "om te wandelen in de vreze des Heeren, gedurende de tijd van uw vreemdelingschap" (1:17). Doordat Petrus woorden gebruikt als "verstrooiing" (1:1) en zijn beschrijving van Rome als "Babylon" (5:13) wordt dit ballingschapsmotief versterkt.

Het is echter waarschijnlijker dat de toehoorders van Petrus voornamelijk bestonden uit niet-Joodse gelovigen. Het feit dat Petrus hun vroegere leven beschrijft als een tijd van onwetendheid en nutteloosheid, dat ze overgeleverd hadden gekregen van hun vaders (1:14, 18), duidt op mensen die niet van Joodse afkomst waren. Hun veronderstelde kennis van het Oude Testament kan een gevolg zijn van het feit dat ze discipelen in de Schrift waren geworden, nadat ze de Heer hadden leren kennen. Het ballingschapsmotief dat Petrus gebruikt is eigenlijk een strategische manier om zijn lezers gelijk te stellen aan Israël, en hen te helpen begrijpen dat ze door de Messias deel uitmaken van de familie van Abraham. Als zodanig zijn *ook zij* in de verstrooiing, *samen met Israël*. Ze krijgen dezelfde taak en hebben dezelfde hoop voor de toekomst.

Laten we nu dus even kijken naar de begroeting van Petrus.

De Begroeting van Petrus

Wat kunnen we nog meer leren van deze eerste paar verzen in 1 Petrus? Welnu, de begroeting van Petrus geeft ons een voorproefje van waar de rest van zijn brief over zal gaan. Laten we er eens naar kijken:

1 Petrus 1:1-2

Petrus, een apostel van Jezus Christus (Jesjoea de Messias), aan de vreemdelingen in de verstrooiing in Pontus, Galatië, Kappadocië, Asia en Bithynië, uitverkoren overeenkomstig de voorkennis van God de Vader, door de heiliging van de Geest, tot gehoorzaamheid en besprenkeling met het bloed van Jezus Christus (Jesjoea de Messias): moge genade en vrede voor u vermeerderd worden.

Petrus begint dus door zijn lezers uitverkoren ballingen te noemen "[uitverkoren overeenkomstig de voorkennis van God de Vader, door de heiliging van de Geest, tot gehoorzaamheid en besprenkeling met het bloed van Jezus Christus \(Jesjoea de Messias\)](#)." Deze beschrijving geeft ons enkele aanwijzingen over hoe Petrus de identiteit en taak van gelovigen ziet. God de Vader heeft hen uitverkoren, de Geest heeft hen geheiligd en Jesjoea heeft hen vrijgekocht door Zijn bloed. Dit zal verder worden uitgelegd als we de brief van Petrus doornemen, maar hier is een kort overzicht van elk van deze ideeën.

Allereerst zegt Petrus dat zijn lezers zijn uitverkoren "[overeenkomstig de voorkennis van God de Vader](#)". Net zoals de Messias "[voor de grondlegging van de wereld gekend was](#)" (1:20) om Gods verlossingsplan te vervullen door Zijn dood en opstanding, zegt Petrus dat ook zijn lezers werden uitverkoren in overeenstemming met Gods doeleinden. Hoe slecht hun situatie ook mag lijken, ze zijn er niet per ongeluk. God heeft een plan voor hen op de plek waar ze zijn. Dit thema wordt verder uitgewerkt in de verzen 3-12 van hoofdstuk 1.

Ten tweede zijn de lezers van Petrus "[in de heiliging van de Geest](#)". De term heiliging omvat niet alleen dat iemands zonde wordt weggenomen en adoptie in de familie van God, als gevolg van het geloof in de Messias, maar ook het levenslange proces van gelijkvormigheid aan het beeld van de Messias. De Heilige Geest werkt in ons en helpt ons bij dit proces van groeien in heiligheid. Dit wordt uitgewerkt in de verzen 13-17 van hoofdstuk 1.

Ten derde is de heiliging van de Geest "[tot gehoorzaamheid en besprenkeling met het bloed van Jezus Christus \(Jesjoea de Messias\)](#)". Gelovigen zijn door God gekozen en geheiligd zodat we Jesjoea de Messias kunnen gehoorzamen. Dit betekent dat we een heilig leven leiden volgens de leringen en het voorbeeld van Jesjoea. De zinsnede "[besprenkeling met het bloed van Jezus Christus \(Jesjoea de Messias\)](#)", verwijst naar het bloed van het verbond. Dat wil zeggen, het bloed van de Messias bezegelt het verbond. Deze beeldspraak is afkomstig van Exodus 24:3-8. Hier bekrachtigt Mozes het verbond door het offerbloed op het volk van Israël te spreken nadat zij hun gehoorzaamheid aan God hebben gezworen. Welnu, Petrus gebruikt dezelfde taal, hij gebruikt dezelfde beeldspraak om te spreken over het besprenkelen van Jesjoea's offerbloed over de gelovigen. Zijn punt is dat de Geest de gelovigen heiligt om gehoorzaam te zijn aan het verbond. Net als Israël zijn de volgelingen van Jesjoea een verbond aangegaan met God, en het bloed van de Messias bekrachtigde dit verbond. Dit wordt uitgewerkt in de verzen 18-25.

Tenslotte zegt Petrus: "[moge genade en vrede voor u vermeerderd worden](#)". Dit was een gebruikelijke begroeting onder de gelovigen van die tijd. En volgens Petrus zijn genade en vrede geschenken van God die worden gegeven aan een ieder die in de Messias Jesjoea is (5:14). Laten we het nu eens hebben over het thema van ballingschap.

Leven in de Verstrooiing

Als we 1 Petrus doornemen, zien we duidelijk hoe belangrijk de boodschap van Petrus nu nog steeds is. Net als de oorspronkelijke lezers van Petrus leven ook wij in een soort van ballingschap. We zijn vreemdelingen in een land dat niet van ons is, omgeven door een cultuur die vaak vijandig staat tegenover onze overtuigingen en onze manier van leven. De samenleving kleineert, belastert en sluit ons uit vanwege onze identiteit als "christenen" (1 Petrus 4:16).

Om een specifiek voorbeeld uit onze moderne tijd aan te geven, heb je ooit gehoord van wat de Afrekencultuur wordt genoemd? Zo niet, in de Afrekencultuur wordt een persoon in feite afgerekend voor het uitspreken van een impopulaire mening, wat ertoe leidt dat een menigte verontwaardigde mensen hem of haar "daarvoor afrekenen". Vaak neemt het afrekenen van een persoon de vorm aan van een oproep om iemand te ontslaan van zijn baan, van sociale media te verwijderen, enzovoort. Het is een vorm van sociale uitsluiting. Vaak is het een beroemdheid die zich niet heeft gehouden aan de steeds veranderende culturele trends van de samenleving, maar ook gewone mensen zijn het slachtoffer geworden van de online maffia.

Als voorbeeld, dat nu actueel is voor gelovigen, sommige boeken van christelijke en conservatieve auteurs worden weggelaten door grote boekenverkopers. Waarom? Omdat ze de culturele visie van het transgenderisme betwisten.

De Afrekencultuur is een poging om iemand het zwijgen op te leggen en te straffen als die zich aan onpopulaire ideeën waagt. Welnu, als volgelingen van Jesjoea, die in de Bijbel geloven, hebben we veel impopulaire overtuigingen, toch? De moderne seculiere cultuur staat vijandig tegenover onze overtuigingen met betrekking tot zaken als leven, geslacht en huwelijk. Als je vasthoudt aan de christelijke waarden met betrekking tot deze zaken, word je onverdraagzaam genoemd. Je kunt je vrienden of carrièrekansen verliezen. Een trouwe volgeling van de Messias zijn is niet meer van deze tijd.

Over het algemeen wordt de overgrote meerderheid van de christenen in het Westen, net als de oorspronkelijke toehoorders van Petrus, niet meteen geconfronteerd met geweld - althans nog niet. Maar in sommige opzichten worden we geconfronteerd met sociale uitsluiting en minachting vanwege onze zienswijzen. Net als de oorspronkelijke lezers van de brief van Petrus, weten we dat we er niet bijpassen en verlangen we naar een tijd waarbij we ons thuis kunnen voelen, een plaats van stabiliteit en vrede. Maar ondertussen weten we dat we worden opgeroepen om met de cultuur om te gaan en met hen in gesprek te gaan, om onze hoop te verdedigen (1 Petrus 3:15).

Er is dus veel dat we kunnen leren van de instructies van Petrus. Deze brief legt uit hoe we moeten leven terwijl we ons in dit soort ballingschap bevinden. Petrus verzekert ons van Gods liefde voor ons en Zijn belofte om ons op een zekere dag naar huis te brengen - of beter gezegd, het huis naar ons te brengen - wanneer Jesjoea terugkeert naar de aarde om Zijn Koninkrijk te vestigen. Het is deze hoop die ons in staat stelt om "[ons te verheugen met een onuitsprekelijke heerlijke vreugde](#)" (1 Petrus 1:8), zelfs als we lijden en vervolging onder ogen zien.

Terwijl de samenleving ons belastert en buitensluit, herinnert Petrus ons eraan dat we niet zijn uitgesloten van God. In zijn eerste begroeting noemt Petrus ons Gods 'uitverkorenen'. We hebben een identiteit en een familie en een taak.

Moge God je bij het bestuderen van 1 Petrus wijsheid geven over hoe je door de beproevingen heen kunt navigeren die op jouw pad komen tijdens je ballingschap. Moge je gesterkt worden om heilig te zijn in heel je levenswandel (1 Petrus 1:14). En moge je bemoedigd worden terwijl je wacht op de komst van de Heer.

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)